

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚA DE URGENȚĂ **privind regimul ariilor naturale protejate,** **conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice**

Având în vedere necesitatea și urgența compatibilizării depline a legislației naționale cu cea a Uniunii Europene în domeniul protecției naturii,

ținând cont de faptul că prevederile Directivei 79/409/CEE privind conservarea păsărilor sălbatice și ale Directivei 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de floră și faună sălbatice trebuie transpuse în legislația națională, iar pentru aplicarea Regulamentului Consiliului (CE) nr. 348/81 privind regulile comune pentru importul produselor derivate din balene sau din alte cetacee, a Regulamentului Consiliului (CE) nr. 3254/91 privind interzicerea utilizării capcanelor de picior și a importului de blănuri și produse obținute din animale capturate prin utilizarea capcanelor de picior sau a altor tipuri de capcane care nu sunt conforme cu standardele internaționale și a Regulamentului Consiliului (CE) nr. 338/97 privind protecția speciilor de floră și faună sălbatică prin reglementarea comerțului cu acestea, cu modificările și completările ulterioare, trebuie creat cadrul instituțional și sancțiunile pentru încălcarea prevederilor conținute în acestea,

conform angajamentelor asumate de România prin documentul de poziție complementar – capitolul 22 "Mediu", pentru domeniul "protecția naturii" nu există perioade de tranziție, transpunerea și implementarea prevederilor comunitare trebuind să fie deplină la data aderării,

având în vedere faptul că statelor membre le sunt aplicate sancțiuni în cazul transpunerii incomplete sau a implementării neconforme a prevederilor comunitare,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art.1. - Scopul prezentei ordonanțe de urgență îl constituie garantarea conservării și utilizării durabile a patrimoniului natural, obiectiv de interes public major și componentă fundamentală a strategiei naționale pentru dezvoltare durabilă.

Art.2. - Prezenta ordonanță de urgență reglementează:

- a) asigurarea diversității biologice, prin conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice pe teritoriul României;
- b) menținerea sau restabilirea într-o stare de conservare favorabilă a habitatelor naturale și a speciilor din flora și fauna sălbatică;
- c) identificarea bunurilor patrimoniului natural care necesită un regim special de protecție, pentru conservarea și utilizarea durabilă a acestora;
- d) categoriile de arii naturale protejate, tipurile de habitate naturale, speciile de floră și faună sălbatică și alte bunuri ale patrimoniului natural ce se supun regimului special de protecție, conservare și utilizare durabilă;
- e) constituirea, organizarea și dezvoltarea rețelei naționale de arii naturale protejate, precum și a regimului acesteia;

f) regimul de administrare a ariilor naturale protejate și procedurile de instituire a regimului de protecție pentru alte arii naturale și bunuri ale patrimoniului natural;

g) măsurile pentru protecția și conservarea speciilor de animale și plante sălbatice periclitate, vulnerabile, endemice și/sau rare, precum și cele pentru protecția formațiunilor geomorfologice și peisagistice de interes ecologic, științific, estetic, cultural-istoric și de altă natură, a bunurilor naturale de interes speologic, paleontologic, geologic, antropologic și a altor bunuri naturale cu valoare de patrimoniu natural, existente în perimetrele ariilor naturale protejate și/sau în afara acestora;

h) responsabilitățile și atribuțiile pentru punerea în aplicare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art.3. - Nu fac obiectul reglementării prezentei ordonanțe de urgență:

a) parcurile și grădinile publice sau private de agrement, cu excepția cazurilor în care acestea au elemente și bunuri cu valoare de patrimoniu natural;

b) rezervațiile semincere agricole și silvice cu scop productiv, rezervațiile de resurse genetice vegetale și animale terestre și acvatice destinate reproducerii unor specii vegetale și animale în scopuri economice, rezervațiile destinate unor scopuri științifice sectoriale existente pe terenurile unor instituții publice sau private de cercetare și producție, precum și altele asemenea, organizate și gestionate de proprietarii sau administratorii lor legali, cu excepția cazurilor în care acestea au elemente cu valoare de patrimoniu natural;

c) grădinile botanice, parcurile dendrologice, grădinile zoologice, acvariile, terariile, cu excepția cazurilor în care acestea dețin specii de plante și animale sălbatice aflate sub regim special de protecție și conservare ca bunuri ale patrimoniului natural;

d) colecțiile muzeistice, cu excepția celor care dețin piese a căror valoare de patrimoniu natural este atestată de autoritățile științifice competente;

e) zonele de protecție specială - sanitară, hidrologică, hidrogeologică și altele asemenea - cu perimetre delimitate și gestionate ca zone de protecție specială pentru diverse obiective, potrivit unor reglementări speciale, cu excepția cazurilor în care pe aceste terenuri există bunuri ale patrimoniului natural;

f) administrarea ariilor naturale protejate de interes județean sau local.

Art.4. - În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

1. conservare - ansamblu de măsuri care se pun în aplicare pentru menținerea sau refacerea habitatelor naturale și a populațiilor de specii de faună și floră sălbatice, într-o stare favorabilă, în sensul pct. 5 și 9;

2. habitate naturale - zone terestre, acvatice sau subterane, în stare naturală sau seminaturală, ce se diferențiază prin caracteristici geografice, abiotice și biotice;

3. tipuri de habitate naturale de interes comunitar - acele tipuri de habitate care:

a) sunt în pericol de dispariție în arealul lor natural;

b) au un areal natural redus ca urmare a restrângerii acestuia sau datorită faptului că în mod natural suprafața sa este redusă;

c) sunt eșantioane reprezentative cu caracteristici tipice pentru una sau mai multe din cele cinci regiuni biogeografice specifice pentru România: alpină, continentală, panonică, stepică și pontică.

Aceste tipuri de habitate sunt prevăzute în anexa nr. 2;

4. tipuri de habitate naturale prioritare – tipuri de habitate naturale aflate în pericol de dispariție, pentru a căror conservare Comunitatea Europeană are o responsabilitate deosebită, datorită proporției reduse a arealului acestora pe teritoriul Uniunii Europene.

Aceste tipuri de habitate sunt indicate printr-un asterix (*) în anexa nr. 2;

5. stare de conservare a unui habitat natural – totalitatea factorilor ce acționează asupra unui habitat natural și a speciilor caracteristice acestuia și care îi poate afecta pe termen lung distribuția, structura și funcțiile, precum și supraviețuirea speciilor ce îi sunt caracteristice. Starea de conservare a unui habitat natural se consideră favorabilă atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) arealul său natural și suprafețele pe care le acoperă în cadrul acestui areal sunt stabile sau în creștere;

b) are structura și funcțiile specifice necesare pentru menținerea sa pe termen lung, iar probabilitatea menținerii acestora în viitorul previzibil este mare;

c) speciile care îi sunt caracteristice se află într-o stare de conservare favorabilă, așa cum este definită la pct. 9;

6. habitat al unei specii – mediul definit prin factori abiotici și biotici, în care trăiește o specie în orice stadiu al ciclului biologic;

7. specii de interes comunitar – specii care pe teritoriul Uniunii Europene sunt:

a) periclitare, cu excepția celor al căror areal natural este situat la limita de distribuție în areal și care nu sunt nici periclitare, nici vulnerabile în regiunea vest-paleartică;

b) vulnerabile, speciile a căror încadrare în categoria celor periclitare este probabilă într-un viitor apropiat dacă acțiunea factorilor perturbatori persistă;

c) rare, speciile ale căror populații sunt reduse din punct de vedere al distribuției sau/și numeric și care chiar dacă nu sunt în prezent periclitare sau vulnerabile, riscă să devină. Aceste specii sunt localizate pe arii geografice restrânse sau sunt rar dispersate pe suprafețe largi;

d) endemice și care necesită o atenție specială datorită caracteristicilor specifice ale habitatului lor și/sau a impactului potențial pe care îl are exploatarea acestora asupra stării lor de conservare;

8. specii prioritare – speciile vizate la pct. 7 lit. a) pentru a căror conservare Comunitatea Europeană are o responsabilitate specială datorită proporției reduse a arealului acestora pe teritoriul Uniunii Europene.

Aceste specii sunt indicate printr-un asterisc(*) în anexa nr. 3;

9. stare de conservare a unei specii – totalitatea factorilor ce acționează asupra unei specii și care pot influența pe termen lung distribuția și abundența populațiilor speciei respective. Starea de conservare va fi considerată favorabilă dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții:

a) datele privind dinamica populațiilor speciei respective indică faptul că aceasta se menține și are șanse să se mențină pe termen lung ca o componentă viabilă a habitatului său natural;

b) arealul natural al speciei nu se reduce și nu există riscul să se reducă în viitorul previzibil;

c) există un habitat suficient de vast pentru ca populațiile speciei să se mențină pe termen lung;

10. sit/arie – zonă definită geografic, exact delimitată;

11. sit de importanță comunitară – sit/arie care, în regiunea sau în regiunile biogeografice în care există, contribuie semnificativ la menținerea sau restaurarea la o stare de conservare favorabilă a habitatelor naturale prevăzute în anexa nr. 2 sau a speciilor de interes comunitar prevăzute în anexa nr. 3 și care contribuie semnificativ la coerența rețelei Natura 2000 și/sau contribuie semnificativ la menținerea diversității biologice în regiunea sau regiunile biogeografice respective. Pentru speciile de animale cu areal larg de răspândire, siturile de importanță comunitară trebuie să corespundă zonelor din areal în care sunt prezenți factori abiotici și biotici esențiali pentru existența și reproducerea acestor specii;

12. arie specială de conservare – sit de importanță comunitară desemnat printr-un act statutar, administrativ și/sau contractual în scopul aplicării măsurilor de conservare necesare pentru menținerea sau restaurarea la o stare de conservare favorabilă a habitatelor naturale și/sau populațiilor speciilor pentru care situl este desemnat;

13. exemplar – orice plantă sau animal în stare vie sau moartă, sau orice parte sau derivat din acestea, precum și orice alte produse care conțin părți sau derivate din acestea, așa cum sunt specificate în documentele care le însoțesc, pe ambalaje, pe mărci sau etichete sau în orice alte situații;

14. mediu natural - ansamblul componentelor, structurilor și proceselor fizico-geografice, biologice și biocenotice naturale, terestre și acvatice, având calitatea de păstrător al vieții și generator de resurse necesare acestora;

15. patrimoniu natural - ansamblul componentelor și structurilor fizico-geografice, floristice, faunistice și biocenotice ale mediului natural a căror importanță și valoare ecologică, economică, științifică, biogenă, sanogenă, peisagistică și recreativă au o semnificație relevantă sub aspectul conservării diversității biologice floristice și faunistice, al integrității funcționale a ecosistemelor, conservării patrimoniului genetic, vegetal și animal, precum și pentru satisfacerea cerințelor de viață, bunăstare, cultură și civilizație ale generațiilor prezente și viitoare;

16. bun al patrimoniului natural - componentă a patrimoniului natural care necesită un regim special de protecție, conservare și utilizare durabilă în beneficiul generațiilor prezente și viitoare;

17. peisaj – parte de teritoriu perceput ca atare de către populație, al cărui caracter este rezultatul acțiunii și interacțiunii factorilor naturali și/sau umani;

18. arie naturală protejată - zonă terestră, acvatică și/sau subterană în care există specii de plante și animale sălbatice, elemente și formațiuni biogeografice, peisagistice, geologice, paleontologice, speologice sau de altă natură, cu valoare ecologică, științifică sau culturală deosebită, care are un regim special de protecție și conservare, stabilit conform prevederilor legale;

19. conservare in situ - protecția și conservarea bunurilor patrimoniului natural în mediul lor natural de geneză, existență și evoluție;

20. coridor ecologic - zonă naturală sau amenajată care asigură cerințele de deplasare, reproducere și refugiu pentru speciile sălbatice terestre și acvatice și în care se aplică unele măsuri de protecție și conservare;

21. rețea națională de arii naturale protejate - ansamblul ariilor naturale protejate de interes național;

22. rețea ecologică a ariilor naturale protejate - ansamblul de arii naturale protejate, împreună cu coridoarele ecologice;

23. rețea ecologică NATURA 2000 - rețeaua ecologică europeană de arii naturale protejate și care cuprinde arii de protecție specială avifaunistică, stabilite în conformitate cu prevederile Directivei 79/409/CEE privind conservarea păsărilor sălbatice și arii speciale de conservare desemnate de Comisia Europeană, și ale Directivei 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale, a faunei și florei sălbatice;

24. specii indigene - speciile de plante și animale sălbatice care se regăsesc în mod natural în România și nu ca urmare a introducerii accidentale sau forțate de către om de-a lungul secolelor;

25. specii protejate - speciile periclitate, vulnerabile, rare sau endemice, care beneficiază de un statut legal de protecție;

26. specii alohtone - speciile introduse/răspândite, accidental sau intenționat, din altă regiune geografică, ca urmare directă sau indirectă a activității umane, lipsind în mod natural dintr-o anumită regiune, cu o evoluție istorică cunoscută într-o arie de răspândire naturală, alta decât zona de interes, care pot fi în competiție, pot domina, pot avea un impact negativ asupra speciilor native, putând chiar să le înlocuiască;

27. specii invazive - speciile indigene sau alohtone, care și-au extins arealul de distribuție sau au fost introduse accidental ori intenționat într-o arie și/sau s-au reprodus cu un așa succes și atât de agresiv încât influențează negativ/domină/înlocuiesc unele dintre speciile indigene, determinând modificarea structurii cantitative și/sau calitative a biocenozei naturale, caracteristică unui anumit tip de biotop;

28. zone interioare ale ariilor naturale protejate - zonele definite și delimitate prin planurile de management, în care se stabilesc măsuri speciale de management;

29. activități cu impact negativ semnificativ din vecinătatea ariilor naturale protejate – activități din afara limitei unei arii naturale protejate, care pot genera un impact negativ semnificativ asupra habitatelor naturale sau speciilor sălbatice pentru care au fost desemnate; nu se aplică în cazul ariilor naturale protejate vizate de art. 22;

30. comunități locale - comunitățile umane situate în interiorul sau în vecinătatea ariei naturale protejate, care dețin proprietăți ori desfășoară diverse activități pe teritoriul sau în vecinătatea ariei naturale protejate;

31. activități tradiționale - activitățile de utilizare durabilă a resurselor naturale și specifice zonei respective.

CAPITOLUL II

Regimul ariilor naturale protejate

SECȚIUNEA 1

Categorii de arii naturale protejate

Art.5. - (1) Pentru asigurarea măsurilor speciale de protecție și conservare in situ a bunurilor patrimoniului natural se instituie un regim diferențiat de protecție, conservare și utilizare, potrivit următoarelor categorii de arii naturale protejate:

a) de interes național: rezervații științifice, parcuri naționale, monumente ale naturii, rezervații naturale, parcuri naturale;

b) de interes internațional: situri naturale ale patrimoniului natural universal, geoparcuri, zone umede de importanță internațională, rezervații ale biosferei;

c) de interes comunitar sau situri Natura 2000: situri de importanță comunitară, arii speciale de conservare, arii de protecție specială avifaunistică;

d) de interes județean sau local: stabilite numai pe domeniul public/privat al unităților administrativ teritoriale, după caz.

(2) Scopul și regimul de management al categoriilor de arii naturale protejate, stabilite la alin. (1) lit. a) - c) sunt prevăzute în anexa nr. 1.

(3) Prin aplicarea prevederilor alin. (1) și (2) se asigură regimul corespunzător de protecție, conservare și utilizare pentru:

a) cele mai reprezentative habitate naturale ale spațiului biogeografic național, cu diversitatea biologică floristică și faunistică specifică, incluzând zone marine, de litoral și de coastă, zone de câmpie, de deal și de munte, zone umede, aride și zone de ecoton, cursuri de apă cu zone de luncă și lacuri naturale, asigurându-se protecția și conservarea patrimoniului natural floristic și faunistic, de resurse genetice vegetale și animale și menținerea echilibrului ecologic;

b) habitatele terestre, acvatice și/sau subterane în care trăiesc permanent sau temporar specii de plante și/sau animale sălbatice periclitare, vulnerabile, endemice sau rare, specii de plante și animale sălbatice aflate sub regim special de protecție, specii cu valoare științifică și ecologică deosebită, precum și pentru acele habitate în care există și alte bunuri ale patrimoniului natural ce necesită măsuri de protecție și conservare in situ;

c) zonele cu resurse biogeografice importante sub aspect biogenetic, ecologic, științific, educațional, sanogen și recreativ;

d) elementele și formațiunile naturale geomorfologice, peisagistice, geologice, speologice, paleontologice, pedologice și altele asemenea, cu valoare de bunuri ale patrimoniului natural;

e) tipurile de habitate naturale, precum și pentru speciile de plante și animale de interes comunitar, prevăzute în anexele nr. 2 - 5;

f) coridoarele ecologice definite și identificate pe bază de studii științifice avizate de Academia Română.

(4) Categoriile de arii naturale protejate, prevăzute la alin. (1) lit. a) - c) se pot modifica și completa prin hotărâre a Guvernului la propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului, cu avizul Academiei Române, luându-se în considerare recomandările organizațiilor internaționale autorizate.

SECȚIUNEA a 2-a

Instituirea regimului de arie naturală protejată

Art.6. - Instituirea regimului de arie naturală protejată este prioritară în raport cu orice alte obiective, cu excepția celor care privesc:

- a) asigurarea securității naționale;
- b) asigurarea securității, sănătății oamenilor și animalelor;
- c) prevenirea unor catastrofe naturale.

Art.7. - Regimul de protecție se stabilește indiferent de destinația terenului și de deținător, iar respectarea acestuia este obligatorie în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență, precum și cu alte dispoziții legale în materie.

Art.8. - (1) Instituirea regimului de arie naturală protejată se face:

- a) prin lege, pentru siturile naturale ale patrimoniului natural universal și pentru rezervațiile biosferei;
- b) prin hotărâre a Guvernului, pentru parcuri naționale, parcuri naturale, geoparcuri, zone umede de importanță internațională, arii speciale de conservare, arii de protecție specială avifaunistică, rezervații științifice, monumente ale naturii, rezervații naturale;
- c) prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, pentru propunerile de situri de importanță comunitară, cu avizul Academiei Române, al autorității publice centrale cu competențe în domeniul administrației publice, al autorității publice centrale în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale și al autorității publice centrale în domeniul transporturilor, al autorității publice în domeniul amenajării teritoriului și al autorității publice în domeniul turismului;

d) prin hotărâri ale consiliilor județene sau locale, pentru arii naturale protejate, de interes județean sau local.

(2) Propunerile pentru instituirea regimului de arie naturală protejată se pot face din inițiativa oricărei persoane fizice sau juridice și se înaintează Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate, în vederea avizării acestora.

(3) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului stabilește lista siturilor de importanță comunitară și a ariilor de protecție specială avifaunistică, pe care o transmite Comisiei Europene.

(4) Zonele și siturile naturale care întrunesc criteriile de sit al patrimoniului natural universal, zonă umedă de importanță internațională, geoparc, rezervație a biosferei și ariile speciale de conservare dobândesc acest regim conform procedurii prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), pe baza documentației solicitate de organismele internaționale autorizate și cu condiția recunoașterii lor prealabile de către aceste organisme.

(5) Propunerea de instituire a regimului de arie naturală protejată pentru cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a) - c) se face pe baza documentației prevăzute la art. 11 alin. (1).

(6) Propunerea de instituire a regimului de arie naturală protejată pentru cazurile prevăzute la alin. (1) lit. d) se bazează pe o documentație științifică ce se înaintează la consiliile județene sau locale, după caz, în vederea analizei și luării hotărârii de declarare.

Art.9. - Pentru urgentarea măsurilor de protecție și conservare ce se impun, regimul de arie naturală protejată din categoriile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a) - c) se poate institui, cu caracter provizoriu, în baza documentației prevăzute la art. 11 alin. (1) și (3) și cu avizul autorităților publice centrale interesate, prin ordin al conducerii autorității publice centrale pentru protecția mediului, până la declarare, conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art.10. - Modul de constituire și de administrare a ariilor naturale protejate va lua în considerare interesele comunităților locale, facilitându-se participarea reprezentanților acestora în consiliile consultative pentru aplicarea măsurilor de protecție, conservare și utilizare durabilă a resurselor naturale, încurajându-se menținerea practicilor și cunoștințelor tradiționale locale în valorificarea acestor resurse, în beneficiul comunităților locale.

Art.11. - (1) Documentația necesară în vederea instituirii regimului de arie naturală protejată de interes național trebuie să cuprindă:

- a) studiul de fundamentare științifică;
- b) documentația cadastrală cu limitele ariei naturale protejate, cu evidențierea categoriilor de folosință a terenurilor;
- c) avizul Academiei Române.

(2) Normativul de conținut al documentației necesare în vederea instituirii regimului de arie naturală protejată de interes național, se stabilește de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și se aprobă prin ordin al conducătorului acesteia, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Pentru propunerile de situri de importanță comunitară și pentru ariile de protecție specială avifaunistică se completează Formularul Standard Natura 2000 stabilit de Comisia Europeană prin Decizia 97/266/CE și adoptat prin Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 207/2006 privind aprobarea conținutului Formularului Standard Natura 2000 și a manualului de completare al acestuia.

Art.12. - (1) În momentul primirii documentației necesare instituirii regimului de arie naturală protejată, autoritățile competente pentru protecția mediului trebuie să înștiințeze deținătorii și administratorii de terenuri și să inițieze consultări cu toți factorii interesați.

(2) Până la finalizarea procedurii de instituire a regimului de protecție a ariilor naturale protejate, deținătorii bunurilor cu valoare de patrimoniu natural, indiferent de destinația terenurilor, vor aplica și vor respecta măsurile de protecție, conservare și utilizare stabilite cu caracter provizoriu de autoritățile competente pentru protecția mediului, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

Art.13. - Rezervațiile științifice, parcurile naționale, monumentele naturii, rezervațiile naturale și parcurile naturale, ariile speciale de protecție avifaunistică, precum și celelalte bunuri ale patrimoniului natural, cu regim de protecție și conservare dobândit până la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, prin legi sau prin alte acte cu caracter normativ emise de autoritățile administrației publice centrale sau locale, își păstrează același regim.

Art.14. - (1) În vederea îmbunătățirii coerenței ecologice a rețelei de arii naturale protejate de interes național și comunitar, trebuie identificate și stabilit managementul corespunzător al coridoarelor ecologice și al peisajelor, ca zone de importanță majoră pentru fauna și flora sălbatică. Aceste zone sunt cele care, datorită structurii lineare și continue, cum sunt râurile cu malurile lor, sau datorită funcțiilor de refugiu, cum sunt perdelele forestiere, tufărișurile naturale, vegetația naturală de pe terenurile marginale ale culturilor agricole, din lungul căilor de comunicație rutieră și feroviară, suprafețe mici de pădure ori de zone umede, sunt esențiale pentru migrarea, dispersarea speciilor sălbatice și pentru schimburile genetice dintre populațiile acelorași specii.

(2) Coridoarele ecologice identificate sunt desemnate prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, cu avizul Academiei Române, al autorității publice centrale cu competențe în domeniul administrației publice, al autorității publice centrale în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale, al autorității publice centrale în domeniul transporturilor, al autorității publice în domeniul amenajării teritoriului și al autorității publice în domeniul turismului.

Art.15. - Ariile naturale protejate și coridoarele ecologice vor fi evidențiate în mod obligatoriu de către Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară în planurile naționale, zonale și locale de amenajare a teritoriului și de urbanism, în planurile cadastrale și în cărțile funciare.

SECȚIUNEA a 3-a

Administrarea rețelei de arii naturale protejate de interes național

Art.16. - (1) Ansamblul ariilor naturale protejate, desemnate conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, conform categoriilor definite în anexa nr. 1, constituie rețeaua națională de arii naturale protejate.

(2) Administrarea rezervațiilor biosferei, a parcurilor naționale, a parcurilor naturale, și, după caz, a geoparcurilor, a siturilor de importanță comunitară, a ariilor speciale de conservare și a ariilor de protecție specială avifaunistică se realizează de către structuri de administrare special constituite, cu personalitate juridică.

(3) Rezervațiile științifice, rezervațiile naturale, monumentele naturii și, după caz, geoparcurile, siturile de importanță comunitară, ariile speciale de conservare și ariile de protecție specială avifaunistică, care nu necesită sau care nu au structuri de administrare special constituite, se administrează prin preluare în custodie, potrivit art. 18 alin. (4).

(4) Modalitățile de administrare a ariilor naturale protejate și a altor bunuri ale patrimoniului natural, puse sub regim special de protecție și conservare, se stabilesc avându-se în vedere:

- a) categoria ariei naturale protejate;
- b) întinderea ariei naturale protejate;

c) posibilitățile de asigurare a resurselor financiare pentru asigurarea unei funcționări corespunzătoare a administrației și pentru atingerea obiectivelor de conservare.

Art.17. - (1) Responsabilitățile de administrare a ariilor naturale protejate și a altor bunuri ale patrimoniului natural, puse sub regim special de protecție și conservare, revin:

a) Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate, pentru ariile naturale protejate, declarate prin lege, prin hotărâre a Guvernului sau prin ordin al autorității publice centrale pentru protecția mediului;

b) Administrației Rezervației Biosferei Delta Dunării pentru Rezervația Biosferei Delta Dunării;

c) autorităților administrației publice locale, pentru ariile naturale protejate, declarate prin hotărâri ale acestora.

(2) În vederea realizării unei administrări unitare și eficiente a ariilor naturale protejate se înființează Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate, instituție publică, cu personalitate juridică, care funcționează în subordinea autorității publice centrale pentru protecția mediului, finanțată din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat.

(3) Structura organizatorică, numărul de personal, atribuțiile și competențele Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art.18. - (1) Administrarea ariilor naturale protejate și a celorlalte bunuri ale patrimoniului natural aflate în rețeaua națională de arii naturale protejate se face, potrivit legii, prin:

a) structuri de administrare special constituite, cu personalitate juridică, în subordinea Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate;

b) structuri de administrare special constituite, cu personalitate juridică și aflate în subordinea unor regii autonome, companii și societăți naționale și comerciale, autorități ale administrației publice locale, servicii descentralizate ale administrației publice centrale, instituții științifice de cercetare și de învățământ din sectorul public și privat, muzee, organizații neguvernamentale, constituite potrivit legii și aflate în coordonarea metodologică a Agenției Naționale pentru Arie Naturale Protejate;

c) persoane fizice și juridice cu calitatea de custode și aflate în coordonarea metodologică a Agenției Naționale pentru Arie Naturale Protejate;

d) serviciile regionale din structura proprie a Agenției Naționale pentru Arie Naturale Protejate, pentru rezervațiile științifice, rezervațiile naturale, monumentele naturii și, după caz, a geoparcurilor, a siturilor de importanță comunitară, a ariilor speciale de conservare, a ariilor de protecție specială avifaunistică și ale celorlalte bunuri ale patrimoniului natural supuse unui regim special de protecție și care nu au fost preluate în custodie;

e) Administrația Rezervației Biosferei Delta Dunării aflată în subordinea autorității publice centrale pentru protecția mediului, pentru Rezervația Biosferei Delta Dunării.

(2) În cazul rezervațiilor științifice, rezervațiilor naturale, monumentelor naturii, siturilor de importanță comunitară, ariilor speciale de conservare, ariilor de protecție specială avifaunistică și ale celorlalte bunuri ale patrimoniului natural supuse unui regim special de protecție, care nu sunt cuprinse în perimetrele rezervațiilor biosferei, ale parcurilor naționale sau ale parcurilor naturale, administrarea se poate asigura prin oricare dintre modalitățile prevăzute la alin. (1), după caz.

(3) În cazul rezervațiilor științifice, rezervațiilor naturale, monumentelor naturii, siturilor de importanță comunitară, ariilor speciale de conservare, ariilor de protecție specială avifaunistică și ale celorlalte bunuri ale patrimoniului natural supuse unui regim special de protecție, care sunt cuprinse total sau parțial în perimetrele rezervațiilor biosferei, ale parcurilor naționale și ale parcurilor naturale, administrarea se asigură de către structurile de administrare ale acestora.

(4) Modul de atribuire a administrării, respectiv custodiei ariilor naturale protejate, se stabilește printr-o metodologie care se elaborează de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art.19. - (1) Structurile de administrare special constituite au personalitate juridică și se stabilesc pentru asigurarea administrării ariilor naturale protejate, potrivit prevederilor art. 18 alin. (1) lit. a) și b).

(2) Pe lângă structurile de administrare special constituite, se înființează consilii consultative de administrare, alcătuite din reprezentanți ai instituțiilor, organizațiilor economice, organizațiilor neguvernamentale, autorităților și comunităților locale, care dețin cu orice titlu suprafețe, bunuri sau au interese în perimetrul sau în vecinătatea ariei naturale protejate și care sunt implicate și interesate în aplicarea măsurilor de protecție, în conservarea și dezvoltarea durabilă a zonei.

(3) Componenta și regulamentul de organizare și funcționare a consiliilor consultative de administrare se propun de către administrația ariei naturale protejate și se aprobă de Agenția Națională pentru Arie Naturale Protejate.

(4) Structurile de administrare special constituite sunt îndrumate de un consiliu științific, cu rol de autoritate științifică pe teritoriul ariei naturale protejate.

(5) Componenta și regulamentul de organizare și funcționare a consiliilor științifice se propun de către administrația ariilor naturale protejate, cu avizul Academiei Române și se aprobă de Agenția Națională pentru Arie Naturale Protejate.

Art.20. - (1) Custozii pot fi persoane fizice sau juridice care au calificarea, instruirea și mijloacele necesare pentru a stabili și a aplica măsurile de protecție și conservare a bunurilor încredințate, atestate de Agenția Națională pentru Arie Naturale Protejate.

(2) Calitatea de custode se stabilește prin încheierea de convenții între părți, conform legii, în care se stipulează obligațiile și drepturile acestora. Convenția de custodie și legitimația de custode reprezintă documente valabile în fața autorităților publice și a altor persoane interesate.

(3) Modalitatea încheierii convențiilor de custodie și eliberarea legitimațiilor de custode sunt în competența de reglementare a Agenției Naționale pentru Arie Naturale Protejate.

Art.21. - (1) Planurile de management și regulamentele rezervațiilor biosferei, parcurilor naționale și naturale, se elaborează de către administratorii acestora, se avizează de către Consiliile științifice, Consiliile consultative de administrare și Agenția Națională pentru Arie Naturale Protejate și se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(2) Pentru celelalte categorii de arie naturale protejate, planurile de management și regulamentele se elaborează de către administratorii acestora, se avizează de către Agenția Națională pentru Arie Naturale Protejate și se aprobă prin ordin al autorității publice centrale pentru protecția mediului, cu avizul autorităților publice centrale interesate.

(3) Măsurile prevăzute în planurile de management al ariilor naturale protejate se elaborează astfel încât să țină cont de exigențele economice, sociale și culturale, precum și de particularitățile regionale și locale ale zonei, prioritate având însă obiectivele care au dus la constituirea ariei naturale protejate.

(4) Respectarea planurilor de management și a regulamentelor este obligatorie pentru administratorii ariilor naturale protejate, precum și pentru persoanele fizice și juridice care dețin sau administrează terenuri și alte bunuri și/sau care desfășoară activități în perimetrul și în vecinătatea ariei naturale protejate.

(5) Planurile de amenajare a teritoriului, cele de dezvoltare locală și națională, precum și orice alte planuri de exploatare/utilizare a resurselor naturale din aria naturală protejată vor fi armonizate de către autoritățile emitente cu prevederile planului de management.

(6) Autoritățile locale și naționale cu competențe și responsabilități în reglementarea activităților din ariile naturale protejate sunt obligate să instituie, de comun acord cu administratorii ariilor naturale protejate și, după caz, cu Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate, măsuri speciale pentru conservarea sau utilizarea durabilă a resurselor naturale din ariile naturale protejate, conform prevederilor planurilor de management.

(7) Ariile naturale protejate de interes comunitar sunt create pentru impunerea unor măsuri speciale în vederea conservării unor habitate naturale și/sau specii sălbatice de interes comunitar. În cazul suprapunerii lor în ariile naturale protejate de interes național, managementul acestora va fi inclus în planul de management al respectivelor arii naturale protejate cu respectarea funcției celei mai restrictive de protecție.

Art.22. - (1) Zonarea internă a ariilor naturale protejate de interes național se face prin planul de management, prin definirea și delimitarea, după caz, a: zonelor cu protecție strictă, zonelor de protecție integrală, zonelor tampon, zonelor de dezvoltare durabilă a activităților umane.

(2) Zonele cu protecție strictă sunt zonele din ariile naturale protejate, de mare importanță științifică, ce cuprind zone sălbatice în care nu au existat intervenții antropice sau nivelul acestora a fost foarte redus.

(3) În zonele prevăzute la alin. (2) se interzice desfășurarea oricăror activități umane, cu excepția activităților de cercetare, educație și de ecoturism cu limitările descrise în planurile de management.

(4) Zonele de protecție integrală cuprind cele mai valoroase bunuri ale patrimoniului natural din interiorul ariilor naturale protejate.

(5) În zonele prevăzute la alin. (4) sunt interzise:

a) orice forme de exploatare sau utilizare a resurselor naturale, precum și orice forme de folosire a terenurilor, incompatibile cu scopul de protecție și/sau de conservare;

b) activitățile de construcții - investiții cu excepția celor destinate administrării ariei naturale protejate și/sau activităților de cercetare științifică, sau celor destinate asigurării siguranței naționale sau prevenirii unor calamități naturale.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (5), în zonele de protecție integrală, în afara perimetrelor rezervațiilor științifice cu regim strict de protecție se pot desfășura următoarele activități:

a) științifice și educative;

b) activități de ecoturism care nu necesită realizarea de construcții-investiții;

c) utilizarea rațională a pajiștilor pentru cosit și/sau pășunat numai cu animale domestice, proprietatea membrilor comunităților ce dețin pășuni sau care dețin dreptul de utilizare a acestora în orice formă recunoscută prin legislația națională în vigoare, pe suprafețele, în perioadele și cu speciile și efectivele avizate de administrația parcului, astfel încât să nu fie afectate habitatele naturale și speciile de floră și faună prezente;

d) localizarea și stingerea operativă a incendiilor;

e) intervențiile pentru menținerea habitatelor în vederea protejării anumitor specii, grupuri de specii sau comunități biotice care constituie obiectul protecției, în baza aprobării autorității publice centrale pentru protecția mediului, a planului de acțiune provizoriu, elaborat în acest scop de consiliul științific și valabil până la intrarea în vigoare a planului de management;

f) intervențiile în scopul reconstrucției ecologice a ecosistemelor naturale și al reabilitării unor ecosisteme necorespunzătoare sau degradate, la propunerea administrației și cu avizul consiliului științific, în baza aprobării de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului;

g) acțiunile de înlăturare a efectelor unor calamități, la propunerea administrației ariei naturale protejate, cu avizul consiliului științific, în baza aprobării autorității publice centrale pentru protecția mediului. În cazul în care calamitățile afectează suprafețe de pădure, acțiunile de înlăturare a efectelor acestora se fac la propunerea administrației ariei naturale protejate, cu avizul consiliului științific, în baza aprobării autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

h) acțiunile de prevenire a înmulțirii în masă a dăunătorilor forestieri ce nu necesită extrageri de arbori și acțiunile de monitorizare a acestora;

i) acțiunile de combatere a înmulțirii în masă a dăunătorilor forestieri care necesită evacuarea materialului lemnos din pădure, în cazul în care apar focare de înmulțire, la propunerea administrației ariei naturale protejate, cu avizul consiliului științific și în baza aprobării autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(7) Zonele tampon, în parcurile naționale numite zone de conservare durabilă, iar în parcurile naturale numite zone de management durabil, nu se includ în zonele cu protecție integrală, strictă sau dezvoltare durabilă a activităților umane și care fac trecerea între zonele cu protecție integrală și cele de dezvoltare durabilă.

(8) În zonele de conservare durabilă se pot desfășura următoarele activități:

a) științifice și educative;

b) activități de ecoturism care nu necesită realizarea de construcții - investiții;

c) utilizarea rațională a pajiștilor pentru cosit și/sau pășunat pe suprafețele, în perioadele și cu speciile și efectivele avizate de administrația parcului natural, astfel încât să nu fie afectate habitatele naturale și speciile de floră și faună prezente;

d) localizarea și stingerea operativă a incendiilor;

e) intervențiile pentru menținerea habitatelor în vederea protejării anumitor specii, grupuri de specii sau comunități biotice care constituie obiectul protecției, cu aprobarea autorității publice centrale pentru protecția mediului, a planului de acțiune provizoriu, elaborat în acest scop de consiliul științific al parcului și valabil până la intrarea în vigoare a planului de management;

f) intervențiile în scopul reconstrucției ecologice a ecosistemelor naturale și al reabilitării unor ecosisteme necorespunzătoare sau degradate, la propunerea consiliului științific al ariei naturale protejate, cu aprobarea autorității publice centrale pentru protecția mediului;

g) acțiunile de înlăturare a efectelor unor calamități, cu acordul administrației ariei naturale protejate, emis în baza aprobării autorității publice centrale pentru protecția mediului. În cazul în care calamitățile afectează suprafețe de pădure, acțiunile de înlăturare a efectelor acestora se fac cu acordul administrației ariei naturale protejate, emis în baza aprobării autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

h) activitățile de protecția pădurilor, acțiunile de prevenire a înmulțirii în masă a dăunătorilor forestieri care necesită evacuarea materialului lemnos din pădure în cantități care depășesc prevederile amenajamentelor se fac cu acordul administrației ariei naturale protejate, emis în baza aprobării autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

i) activități tradiționale de utilizare a unor resurse regenerabile, în limita capacității productive și de suport a ecosistemelor, prin tehnologii cu impact redus, precum recoltarea de fructe de pădure, de ciuperci și de plante medicinale, cu respectarea normativelor în vigoare. Acestea se pot desfășura numai de persoanele fizice sau juridice care dețin/administrează terenuri în interiorul parcului sau de comunitățile locale, cu acordul administrației ariei naturale protejate;

j) lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor, lucrări speciale de conservare cu accent pe promovarea regenerării naturale și fără extragerea lemnului mort, cu excepția cazurilor în care se manifestă atacuri de dăunători ai pădurii ce se pot extinde pe suprafețe întinse, în primul rând de parcele întregi limitrofe zonelor cu protecție strictă sau integrală, în restul zonei tampon fiind permisă aplicarea de tratamente silvice care promovează regenerarea pe cale naturală a arboretelor: tratamentul tăierilor de transformare spre grădinărit, tratamentul tăierilor grădinărite și cvasigrădinărite, tratamentul tăierilor progresive clasice sau în margine de masiv cu perioada de regenerare de minimum 10 ani. Tratamentele silvice se vor aplica cu restricții impuse de planurile de management al parcurilor și de ghidurile de gospodărire a pădurilor în arii protejate.

(9) În zonele de management durabil se pot desfășura următoarele activități:

a) științifice și educative;

b) activități de ecoturism care nu necesită realizarea de construcții/investiții;

c) utilizarea rațională a pajiștilor pentru cosit și/sau pășunat numai cu animale domestice, de către proprietarii ce dețin pășuni sau care dețin dreptul de utilizare a acestora în orice formă recunoscută prin legislația națională în vigoare, pe suprafețele, în perioadele și cu speciile și efectivele avizate de administrația parcului, astfel încât să nu fie afectate habitatele naturale și speciile de floră și faună prezente;

d) localizarea și stingerea operativă a incendiilor;

e) intervențiile pentru menținerea habitatelor în vederea protejării anumitor specii, grupuri de specii sau comunități biotice care constituie obiectul protecției, cu aprobarea planului de acțiune provizoriu de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, plan elaborat în acest scop de consiliul științific al parcului și valabil până la intrarea în vigoare a planului de management;

f) intervențiile în scopul reconstrucției ecologice a ecosistemelor naturale și al reabilitării unor ecosisteme necorespunzătoare sau degradate, la propunerea consiliului științific al ariei naturale protejate, cu aprobarea autorității publice centrale pentru protecția mediului;

g) acțiunile de înlăturare a efectelor unor calamități, cu acordul administrației ariei naturale protejate, emis în baza aprobării autorității publice centrale pentru protecția mediului. În cazul în care calamitățile afectează suprafețe de pădure, acțiunile de înlăturare a efectelor acestora se fac cu acordul administrației ariei naturale protejate, emis în baza aprobării autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

h) activitățile de protecția pădurilor, acțiunile de prevenire a înmulțirii în masă a dăunătorilor forestieri care necesită evacuarea materialului lemnos din pădure în cantități care depășesc prevederile amenajamentelor, se fac cu acordul administrației ariei naturale protejate, emis în baza aprobării autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

i) activități tradiționale de utilizare a unor resurse regenerabile, în limita capacității productive și de suport a ecosistemelor, prin tehnologii cu impact redus, precum recoltarea de fructe de pădure, de ciuperci și de plante medicinale, cu respectarea normativelor în vigoare. Acestea se pot desfășura numai de persoanele fizice și juridice care dețin/administrează terenuri în interiorul parcului sau de comunitățile locale, cu aprobarea administrației ariei naturale protejate;

j) activități tradiționale de cultivare a terenurilor agricole și creștere a animalelor, precum și alte activități tradiționale efectuate de comunitățile locale;

k) lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor și lucrări de conservare;

l) aplicarea de tratamente silvice care promovează regenerarea pe cale naturală a arboretelor: tratamentul tăierilor de transformare spre grădinarit, tratamentul tăierilor grădinărite și cvasigrădinărite, tratamentul tăierilor progresive clasice sau în margine de masiv, tratamentul tăierilor succesive clasice sau în margine de masiv, tratamentul tăierilor în crâng în salcâmete și zăvoaie de plop și salcie. În cazul arboretelor de plop euramerican se poate aplica și tratamentul tăierilor rase în parchete mici iar în arboretele de molid taieri rase pe parcelele de maximum 1 ha;

m) activități de vânătoare;

n) activități de pescuit sportiv.

(10) Zone de dezvoltare durabilă a activităților umane sunt zonele în care se permit activități de investiții/dezvoltare, cu prioritate cele de interes turistic, dar cu respectarea principiului de utilizare durabilă a resurselor naturale și de prevenire a oricăror efecte negative semnificative asupra biodiversității.

(11) În zonele de dezvoltare durabilă se pot desfășura următoarele activități, cu respectarea prevederilor din planurile de management:

a) activități de vânătoare, în zonele de dezvoltare durabilă din parcurile naturale;

b) activități tradiționale de cultivare a terenurilor agricole și de creștere a animalelor;

c) activități de pescuit sportiv, industrial și piscicultură;

d) activități de exploatare a resurselor minerale neregenerabile, dacă această posibilitate este prevăzută în planul de management al parcului și dacă reprezintă o activitate tradițională;

e) lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor și lucrări de conservare;

f) aplicarea de tratamente silvice care promovează regenerarea pe cale naturală a arboretelor: tratamentul tăierilor de transformare spre grădinărit, tratamentul tăierilor grădinărite și cvasigrădinărite, tratamentul tăierilor progresive clasice sau în margine de masiv, tratamentul tăierilor succesive clasice sau în margine de masiv, tratamentul tăierilor în crang în salcâmete și zăvoaie de plop și salcie. În zonele de dezvoltare durabilă din parcurile naționale se poate aplica și tratamentul tăierilor rase în arboretelor de molid pe suprafețe de maximum 1 ha, precum și tratamentul tăierilor rase în parchete mici în arboretele de plop euramerican. În zonele de dezvoltare durabilă din parcurile naturale se poate aplica și tratamentul tăierilor rase în parchete mici în arboretele de molid pe suprafețe de maximum 1 ha și plop euramerican;

g) activități specifice modului de producție ecologic de cultivare a terenului agricol și creșterea animalelor, în conformitate cu legislația specifică din sistemul de agricultură ecologică;

h) alte activități tradiționale efectuate de comunitățile locale.

Art.23. - (1) În rezervațiile științifice sunt interzise orice activități umane, cu excepția activităților de cercetare, educație și de ecoturism cu limitările descrise în planurile de management, cu acordul Academiei Române și al administratorului.

(2) În rezervațiile naturale nu sunt permise activități de utilizare a resurselor naturale. Prin excepție, sunt permise numai acele intervenții care au drept scop protejarea și promovarea obiectivului pentru care au fost constituite și unele activități de valorificare durabilă a anumitor resurse naturale.

Art.24. - (1) Amenajamentele silvice ale unităților de producție/ proprietăților ce intră în componența ariilor naturale protejate vor fi revizuite în mod obligatoriu în termen de 12 luni de la aprobarea planurilor de management. Până la revizuirea amenajamentelor silvice nu se vor aplica de către administratorii fondului forestier din acestea decât acele prevederi care sunt conforme legislației specifice ariilor naturale protejate și planurilor de management în vigoare.

(2) Planurile de dezvoltare pentru zonele incluse în arii naturale protejate se modifică de către autoritățile responsabile în conformitate cu prevederile planurilor de management, respectiv cu obiectivele de conservare a ariilor naturale protejate care nu dispun de plan de management.

Art.25. - Evaluarea managementului ariilor naturale protejate se face cel puțin o dată pe an, pe baza monitorizării și controalelor efectuate în teren de către autoritățile competente pentru protecția mediului.

Art.26. - (1) Pentru terenurile din arii naturale protejate, deținute în regim de proprietate privată sau concesionate, proprietarii sau concesionarii vor primi compensații pentru respectarea prevederilor restrictive din planul de management al ariei naturale protejate. Modalitatea de solicitare, de calcul și de acordare a compensațiilor se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

(2) Până la aprobarea planurilor de management, potrivit prevederilor art. 21 alin. (1) și (2), administratorii ariilor naturale protejate respective au obligația să stabilească un set de măsuri de conservare pentru care este necesară acordarea de compensații și să transmită aceste informații Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate, în termen de 6 luni de la preluarea administrării ariei naturale protejate.

(3) Proprietarii de terenuri extravilane situate în arii naturale protejate supuse unor restricții de utilizare sunt scutiți de plata impozitului pe teren.

(4) Scutirea de la plata impozitului pe teren se acordă în baza unei confirmări emise de administrația ariei naturale protejate sau de Agenția Națională pentru Aree Naturale Protejate.

(5) Pentru unele bunuri floristice și faunistice ale patrimoniului natural, existente în grădini și în parcuri de agrement, în grădini zoologice, precum și în colecții muzeistice, ca bunuri ale patrimoniului natural floristic, faunistic, geologic, paleontologic, mineralogic și de altă natură, măsurile necesare de protecție și conservare vor fi luate de către administratorii sau deținătorii acestora.

Art.27. - (1) Scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol sau silvic de terenuri de pe raza ariei naturale protejate, cu excepția celor aflate în zonele de dezvoltare durabilă, se poate face numai pentru obiective care vizează asigurarea securității naționale, asigurarea securității, sănătății oamenilor și animalelor și prevenirea catastrofelor naturale sau pentru obiectivele destinate cercetării științifice și bunei administrări a ariei naturale protejate.

(2) Scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol sau silvic de terenuri de pe raza ariei naturale protejate, conform alin. (1), se face numai cu acordul administratorului, sau, după caz, al custodelui ariei naturale protejate, emis în baza aprobării autorității publice centrale pentru protecția mediului și a autorității publice centrale în domeniul agriculturii și/sau silviculturii.

Art.28. - (1) Sunt interzise activitățile din perimetrele ariilor naturale protejate sau din vecinătatea acestora ce pot să genereze un impact negativ semnificativ asupra speciilor sălbatice și habitatelor naturale pentru care au fost desemnate, în lipsa actelor de reglementare specifice.

(2) Planurile și/sau proiectele publice ori private pentru care trebuie stabilită necesitatea efectuării evaluării de mediu/evaluării impactului asupra mediului sunt cele care sunt realizate în cadrul unei arii naturale protejate, indirect legate de aceasta sau necesare pentru managementul ariei naturale protejate și care, fie individual, fie împreună cu alte planuri/proiecte, pot avea efecte negative semnificative asupra ariei naturale protejate, având în vedere obiectivele de conservare.

(3) Acordul de mediu sau avizul de mediu pentru proiectele și/sau planurile prevăzute la alin. (2) se emit numai dacă proiectul/planul nu afectează în mod negativ integritatea ariei naturale protejate respective.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), în cazul în care evaluarea de mediu/evaluarea impactului asupra mediului relevă efecte negative semnificative asupra ariei naturale protejate și, în lipsa unor soluții alternative, proiectul/planul trebuie totuși realizat din considerente imperative de interes public major, inclusiv din rațiuni de ordin social sau economic, autoritatea competentă pentru protecția mediului emite avizul de mediu/acordul de mediu numai după stabilirea măsurilor compensatorii necesare pentru a proteja coerența rețelei naționale de arii naturale protejate sau cea globală a rețelei Natura 2000, în cazul siturilor de interes comunitar.

(5) În situația în care siturile incluse în rețeaua Natura 2000, identificate conform legislației în vigoare, adăpostesc un tip de habitat natural prioritar și/sau o specie prioritară, singurele considerente care pot fi invocate sunt cele privind:

- a) sănătatea sau siguranța publică;
- b) anumite consecințe benefice de importanță majoră pentru mediu;
- c) alte motive imperative de interes public major, asupra cărora s-a obținut punctul de vedere al Comisiei Europene.

(6) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează Comisia Europeană asupra măsurilor compensatorii adoptate pentru a proteja coerența globală a rețelei Natura 2000.

(7) Emiterea actelor de reglementare pentru planuri/proiecte/activități în ariile naturale protejate și, după caz, în vecinătatea acestora, se realizează numai cu avizul administratorilor, respectiv al custozilor ariilor naturale protejate.

Art.29. - (1) Construcțiile, dotările și alte amenajări existente în perimetrul ariilor naturale protejate legal constituite, realizate din investiții publice pe terenuri ce aparțin domeniului public, vor fi destinate, cu prioritate, activităților administrative și științifice ale celor care le asigură managementul, precum și altor activități în legătură cu buna administrare.

(2) În toate situațiile în care managementul ariilor naturale protejate este realizat prin structuri proprii de administrare, acestea vor dispune de un sediu administrativ asigurat, cu prioritate dintre cele prevăzute la alin. (1).

(3) În ariile naturale protejate în care este permis ecoturismul, construcțiile, dotările și amenajările prevăzute la alin. (1) pot fi destinate și acestui scop, precum și activităților de educație și instruire ecologică ce se organizează în cooperare cu autoritățile locale, instituțiile de învățământ și cu organizațiile neguvernamentale angajate în activități de protecție și educație ecologică.

Art.30. - (1) Administratorii ariilor naturale protejate au obligația să evalueze costurile necesare implementării planurilor de management și să le comunice autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(2) Resursele financiare necesare bunei administrări a ariilor naturale protejate de interes internațional, comunitar și național se asigură din bugetul Agenției Naționale pentru Arie Naturale Protejate, fiind destinate pentru implementarea planurilor de management și/sau a măsurilor de conservare, precum și pentru funcționarea administrațiilor din subordine.

(3) Pentru completarea resurselor financiare necesare bunei administrări a ariilor naturale protejate, potrivit planurilor de management și regulamentelor, administratorii acestora pot institui un sistem de tarife ce se stabilește de administratorul ariei naturale protejate, cu avizul Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate.

(4) Tarifele prevăzute la alin. (3) se constituie ca și venituri proprii pentru sistemul de arii naturale protejate și se pot institui pentru vizitarea sau pentru facilitățile, serviciile și activitățile specifice desfășurate în ariile naturale protejate, în conformitate cu prevederile regulamentului ariei naturale protejate.

(5) Sumele provenite din aceste tarife se utilizează după cum urmează:

a) 75% se fac venit la bugetul administrației ariei naturale protejate, pentru realizarea obiectivelor din planul de management;

b) 25% se fac venit la Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate, pentru a completa subvențiile de la bugetul de stat.

(6) Pentru siturile Natura 2000 autoritatea publică centrală pentru protecția mediului trebuie să transmită Comisiei Europene costurile estimate pentru aplicarea măsurilor de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar, în vederea cofinanțării.

CAPITOLUL III

Conservarea habitatelor naturale și a speciilor sălbatice de floră și faună

Art.31. - (1) Protecția și conservarea habitatelor naturale și a speciilor sălbatice de interes comunitar, cu excepția păsărilor, existente pe teritoriul României și prevăzute în anexele nr. 2 și 3, se face prin declarea de situri de importanță comunitară și arii speciale de conservare, selectate și desemnate în conformitate cu criteriile stabilite în anexa nr. 7 și cu prevederile art. 8 alin. (1) lit. b) și c) și alin. (4).

(2) Protecția și conservarea speciilor sălbatice de păsări, existente pe teritoriul României și prevăzute în anexa nr. 3, precum și a celor migratoare, se face prin declararea de arii de protecție specială avifaunistică, în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1) lit. b).

(3) Protecția și conservarea habitatelor naturale terestre, acvatice și/sau subterane de interes național, precum și a speciilor protejate de plante și animale sălbatice se fac prin declararea de arii naturale protejate de interes național.

Art.32. - (1) Autoritatea competentă pentru protecția mediului stabilește sistemul de monitorizare a stării de conservare a habitatelor naturale și speciilor de floră și faună sălbatică de interes comunitar.

(2) Pe baza rezultatelor evaluărilor stării de conservare a habitatelor naturale și a speciilor de floră și faună sălbatică de interes comunitar, se poate propune modificarea listei naționale a siturilor Natura 2000.

Art.33. - (1) Pentru speciile de plante și animale sălbatice terestre, acvatice și subterane, cu excepția speciilor de păsări, inclusiv cele prevăzute în anexele nr. 4 A și 4 B, precum și speciile incluse în lista roșie națională și care trăiesc atât în ariile naturale protejate, cât și în afara lor, sunt interzise:

a) orice formă de recoltare, capturare, ucidere, distrugere sau vătămare a exemplarelor aflate în mediul lor natural, în oricare din stadiile ciclului lor biologic;

b) perturbarea intenționată în cursul perioadei de reproducere, de creștere, de hibernare și de migrație;

c) deteriorarea, distrugerea și/sau culegerea intenționată a cuiburilor și/sau ouălor din natură;

d) deteriorarea și/sau distrugerea locurilor de reproducere sau odihnă;

e) recoltarea florilor și a fructelor, culegerea, tăierea, dezrădăcinarea sau distrugerea cu intenție a acestor plante în habitatele lor naturale, în oricare din stadiile ciclului lor biologic;

f) deținerea, transportul, comerțul sau schimburile în orice scop a exemplarelor luate din natură, în oricare din stadiile ciclului lor biologic.

(2) Pentru toate speciile de păsări sunt interzise:

- a) uciderea sau capturarea intenționată, indiferent de metoda utilizată;
- b) deteriorarea, distrugerea și/sau culegerea intenționată a cuiburilor și/sau ouălor din natură;
- c) culegerea ouălor din natură și păstrarea acestora, chiar dacă sunt goale;
- d) perturbarea intenționată, în special în cursul perioadei de reproducere, de creștere și de migrație;
- e) deținerea exemplarelor din speciile pentru care este interzisă vânarea și capturarea;
- f) comercializarea, deținerea și/sau transportul în scopul comercializării a acestora în stare vie sau moartă sau a oricăror părți sau produse provenite de la acestea, ușor de identificat.

(3) Speciile de păsări prevăzute în anexa nr. 5 C sunt acceptate la vânatoare, în afara perioadelor de reproducere și creștere a puilor.

(4) În cazul speciilor de păsări migratoare prevăzute în anexa nr. 5 C este interzisă vânatoarea acestora în perioada lor de reproducere sau pe parcursul rutei de întoarcere spre zonele de cuibărit.

(5) Activitățile prevăzute la alin. (2) lit. f) nu sunt interzise în cazul speciilor prevăzute în anexa nr. 5 D, cu condiția să fi fost capturate sau ucise sau obținute prin mijloace legale.

(6) Pentru speciile indicate în anexa nr. 5 E, activitățile prevăzute la alin. (2) lit. f) pot fi permise în baza unei autorizații speciale eliberate de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului.

(7) Autorizația prevăzută la alin. (6) se acordă după consultări cu Comisia Europeană, iar procedura de emitere a acesteia se stabilește prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(8) Pentru asigurarea protecției, managementului și utilizării durabile a populațiilor speciilor de păsări al căror areal natural de distribuție include teritoriul României, este necesară realizarea de studii și cercetări având ca subiect temele prevăzute în anexa nr. 8.

Art.34. - (1) În vederea protejării habitatelor naturale și a speciilor indigene, introducerea de specii alohtone, intervențiile asupra speciilor invazive, precum și reintroducerea speciilor indigene prevăzute în anexele nr. 4 A și 4 B se reglementează prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Pentru speciile sălbatice alohtone introduse este obligatorie efectuarea unei evaluări a impactului acestei introduceri asupra speciilor de floră și faună indigene, rezultatele acestor evaluări trebuind să fie transmise pentru informare Comisiei Europene.

(3) Introducerea speciilor de păsări sălbatice alohtone se poate face doar după consultarea prealabilă a Comisiei Europene.

Art.35. - (1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului reprezintă autoritatea administrativă desemnată pentru aplicarea prevederilor Regulamentului Consiliului (CE) nr. 338/97 privind protecția speciilor de floră și faună sălbatică prin reglementarea comercializării acestora, cu modificările și completările ulterioare, ale Regulamentului Consiliului (CE) nr. 348/81 privind regulile comune pentru importul produselor din balene sau din alte cetacee, cu modificările și completările ulterioare, și ale Regulamentului Consiliului (CE) nr. 3254/91 privind interzicerea utilizării capcanelor de picior, cu modificările și completările ulterioare, precum și pentru relația cu Comisia Europeană.

(2) Autoritățile științifice naționale desemnate pentru aplicarea prevederilor Regulamentului Consiliului (CE) nr. 338/97/CE privind protecția speciilor de floră și faună sălbatică prin reglementarea comercializării acestora, cu modificările și completările ulterioare, ale Regulamentului Consiliului (CE) nr. 348/81 privind regulile comune pentru importul produselor din balene sau din alte cetacee, cu modificările și completările ulterioare, și ale Regulamentului Consiliului (CE) nr. 3254/91 privind interzicerea utilizării capcanelor de picior, cu modificările și completările ulterioare, sunt, după caz:

- a) Academia Română;
- b) Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice;
- c) Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare "Delta Dunării".

(3) Instrucțiunile de aplicare a reglementărilor privind protecția speciilor de floră și faună sălbatică și a altor bunuri ale patrimoniului natural se aprobă prin ordin comun al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului și al conducătorului autorității publice centrale din domeniul finanțelor, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art.36. - (1) Autoritatea competentă pentru protecția mediului organizează sistemul de monitorizare a capturilor și uciderilor accidentale a speciilor strict protejate prevăzute în anexele nr. 4 A și 4 B.

(2) Sistemul de monitorizare prevăzut la alin. (1) se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art.37 - (1) Prelevarea din natură și exploatarea exemplarelor de plante și animale sălbatice aparținând speciilor prevăzute în anexa nr. 5, precum și a altor specii cu același regim de protecție, se va face în condiții compatibile cu menținerea acestor specii într-o stare de conservare favorabilă, luându-se, după caz, următoarele măsuri:

- a) reglementarea accesului în anumite zone și/sau anumite perioade;
- b) interdicția temporară și/sau locală a recoltării și capturării anumitor specii;
- c) reglementarea perioadelor, a modurilor și a mijloacelor de recoltare/capturare;
- d) instituirea unui sistem de autorizare a recoltării/capturării, transportului și comercializării, inclusiv stabilirea de cote;
- e) încurajarea cultivării și creșterii în captivitate, în vederea reducerii presiunii asupra populațiilor naturale;
- f) evaluarea măsurilor adoptate.

(2) Pentru capturarea sau uciderea speciilor de faună sălbatică prevăzute în anexele nr. 5 A, 5 B, 5 C, 5 D și 5 E și pentru cazurile excepțiilor prevăzute la art. 38, pentru prelevarea, capturarea sau uciderea speciilor prevăzute în anexele nr. 4 A și 4 B, este interzisă folosirea metodelor sau mijloacelor prevăzute în anexa nr. 6.

Art.38. - (1) Prin excepție de la prevederile art. 33 alin. (1) - (4) și ale art. 37 alin. (1) autoritatea publică centrală pentru protecția mediului stabilește derogări, prin ordin al conducătorului acesteia, cu avizul Academiei Române, cu condiția să nu existe o alternativă acceptabilă, iar măsurile derogatorii să nu fie în detrimentul menținerii populațiilor speciilor respective într-o stare de conservare favorabilă în arealul lor natural și numai în următoarele situații:

- a) în interesul protejării faunei și florei sălbatice și al conservării habitatelor naturale;
- b) pentru prevenirea producerii unor daune importante în special asupra culturilor agricole, animalelor domestice, pădurilor, pescăriilor, apelor și altor bunuri;
- c) în interesul sănătății și securității publice sau pentru alte rațiuni de interes public major, inclusiv de natură socială sau economică și pentru consecințe benefice de importanță fundamentală pentru mediu;

d) în scopuri de cercetare științifică și educație, de repopulare și de reintroducere a acestor specii și pentru operațiuni de reproducere necesare în acest scop, inclusiv pentru răspândirea artificială a plantelor;

e) pentru a permite, în condiții strict controlate, într-o manieră selectivă și într-o măsură limitată, prinderea sau deținerea unui număr limitat și specificat de exemplare din speciile prevăzute în anexele nr. 4 A și 4 B.

(2) Procedura de derogare se stabilește prin ordin al autorității publice centrale pentru protecția mediului, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Autoritatea competentă pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene rapoarte privind derogările aplicate, după cum urmează:

a) anual, pentru derogările aplicate speciilor de păsări sălbatice prevăzute în anexa nr. 4 A;

b) la fiecare 2 ani, pentru derogările aplicate speciilor sălbatice, cu excepția păsărilor, prevăzute în anexa nr. 4 A.

(4) Rapoartele prevăzute la alin. (3) vor conține informații privind:

a) speciile care fac obiectul derogărilor și motivul derogării, inclusiv natura riscului cu, dacă este cazul, indicarea soluțiilor alternative care au fost respinse și datele științifice de fundamentare;

b) mijloacele, dispozitivele sau metodele autorizate pentru capturarea sau uciderea speciilor animale și motivația utilizării acestora;

c) circumstanțele de timp și de loc în care aceste derogări sunt acordate;

d) autoritatea abilitată să declare și să controleze dacă sunt întrunite condițiile necesare și să decidă care mijloace, dispozitive sau metode pot fi utilizate, între ce limite și prin ce instituții/servicii și ce persoane le vor duce la îndeplinire;

e) măsurile de control aplicate și rezultatele obținute.

Art.39. - (1) Pentru exemplarele cu dizabilități, pui orfani sau exemplarele confiscate ce aparțin speciilor prevăzute în anexele nr. 3, 4 A, 4 B, 5 A, 5 B, 5 C, 5 D, 5 E și în anexele la Regulamentul Consiliului (CE) nr. 338/97 privind protecția speciilor de floră și faună sălbatică prin reglementarea comercializării acestora, cu modificările și completările ulterioare, se pot înființa centre de reabilitare și/sau îngrijire.

(2) Procedura de înființare a centrelor prevăzute la alin. (1) se stabilește prin ordin al autorității publice centrale pentru protecția mediului, în termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art.40. - (1) Autoritatea competentă pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene rapoarte privind implementarea prevederilor Directivei nr. 79/409/CEE, la intervale de 3 ani, începând cu data de 1 ianuarie 2010.

(2) Autoritatea competentă pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene rapoarte privind implementarea prevederilor Directivei nr. 92/43/CEE, la intervale de 6 ani, începând cu data de 1 ianuarie 2013.

CAPITOLUL IV

Conservarea altor bunuri ale patrimoniului natural

Art.41. - Tipurile geomorfologice deosebite, de relief pozitiv sau negativ, cum sunt colinele, depresiunile, dolinele, șeile, văile carstice, ponoarele, izburile și altele, se conservă în cadrul ariilor naturale protejate existente sau în cadrul unor arii naturale de interes geomorfologic, corespunzător delimitate și puse sub regim special de protecție, potrivit prevederilor art. 8.

Art.42. - (1) Bunurile patrimoniului natural, respectiv peșteri, depozite fosilifere, formațiuni geologice, mineralogice, arbori seculari ori reprezentativi izolați și altele asemenea, vor fi protejate prin stabilirea unor zone de protecție corespunzătoare ca întindere scopului de conservare a bunurilor naturale, conform prevederilor art. 8.

(2) Pentru peșteri, zona de protecție se stabilește în funcție de caracteristicile și clasa peșterii, așa cum este definită la art. 43 alin. (5), cu avizul Academiei Române.

(3) Proprietarii sau administratorii terenurilor ce cuprind intrări în peșteri au obligația de a permite accesul spre aceste intrări.

(4) Beneficiarul unei lucrări de investiții are obligația de a anunța descoperirea oricărei peșteri în frontul unei lucrări miniere sau al unei cariere celei mai apropiate instituții abilitate, respectiv administratorului sau custodelui ariei naturale protejate, agenției județene pentru protecția mediului sau reprezentanților autorităților administrației publice locale.

Art.43. - (1) Bunurile patrimoniului geologic și speologic, ca bunuri naturale ale subsolului, sunt, în condițiile legii, bunuri proprietate publică a statului.

(2) Nominalizarea bunurilor prevăzute la alin. (1) se face prin hotărâre a Guvernului.

(3) Peștera este un cavernament de origine geomorfologică naturală, ale cărei dimensiuni conferă interiorului o obscuritate absolută.

(4) Resursele peșterii sunt reprezentate de obiecte, materiale, substanțe și forme de viață, care există sau se formează în mod natural în peșteri: formațiuni minerale, roci, sedimente, depozite paleontologice, situri arheologice, specii sălbatice, acumulări de ape subterane.

(5) Peșterile se clasifică după cum urmează:

a) clasa A - peșteri de valoare excepțională care, prin interesul științific sau unicitatea resurselor, sunt reprezentative pentru patrimoniul speologic național și internațional;

b) clasa B - peșteri de importanță națională care se disting prin mărime, raritatea resurselor și prin potențial turistic;

c) clasa C - peșteri de importanță locală, protejate pentru semnificația lor geologică, peisagistică, hidrologică, istorică, potențial turistic sau pentru dimensiunile lor;

d) clasa D - peșterile care nu întrunesc condițiile pentru a fi incluse în clasele A, B și C.

(6) Încadrarea/reîncadrarea peșterilor în clasele A, B și C se face prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, pe baza unor documentații științifice avizate de Academia Română.

(7) Peșterile din clasa A nu pot face obiectul niciunei modificări a factorilor naturali sau amenajări, cu excepția celor destinate protejării peșterii și a celor temporare necesare explorării lor și/sau evacuării victimelor în caz de accident. Ele pot face obiectul explorărilor speologice, cercetării științifice, turismului speologic specializat sau al activităților de documentare, pe bază de autorizații emise de Academia Română și administratorii/custozii ariei naturale protejate, în limitele stabilite prin regulamentele și planurile de management.

(8) Peșterile din clasa A se constituie ca rezervații științifice.

(9) Peșterile din clasa B pot face obiectul explorărilor speologice, al activităților de documentare, cercetării științifice și turismului speologic specializat, pe baza autorizațiilor emise de administratorii/custozii ariei naturale protejate, în limitele stabilite prin regulamentele și planurile de management.

(10) Peșterile din clasa B se constituie ca monumente ale naturii sau rezervații naturale, după caz.

(11) Peșterile din clasa C pot face obiectul explorărilor speologice, activităților de documentare, cercetării științifice, amenajărilor turistice sau al altor forme de valorificare, cum ar fi: speoterapia sau captarea apei subterane, pe baza autorizațiilor emise de Academia Română cu avizul administrației/custodelui ariei naturale protejate în care sunt incluse.

(12) Peșterile care nu sunt clasificate dar care sunt incluse în arii naturale protejate vor fi încadrate în clasele de management prevăzute la alin. (5), prin planul de management al ariei naturale protejate în care sunt incluse.

Art.44. - În scopul evitării efectelor negative asupra bunurilor patrimoniului speologic se interzic:

a) colectările de faună, fosile sau de obiecte de interes arheologic din peșteri, efectuate fără autorizația emisă de Academia Română, potrivit prevederilor art. 45;

b) utilizarea neautorizată a peșterilor și desfășurarea unor activități ce pot pune în pericol integritatea sau echilibrul natural al peșterilor;

c) dislocarea, vânzarea, cumpărarea, colecționarea speleotemelor sau altor resurse ale peșterilor;

d) degradarea prin inscripționare sau poluarea peșterilor prin depozitarea în interiorul lor sau în elementele de relief, cu care acestea comunică în mod direct, de obiecte, deșeuri de orice fel, cadavre, substanțe toxice și periculoase, combustibili de orice natură;

e) distrugerea sau degradarea marcajelor ori a panourilor indicatoare din exteriorul sau din interiorul peșterilor;

f) efectuarea neautorizată, în perimetrul de la suprafață sau în apropierea intrării unei peșteri protejate, a unor lucrări cum ar fi: derocări, defrișări, baraje, explozii, construcții;

g) îngrădirea accesului persoanelor autorizate spre intrările peșterilor;

h) popularizarea, mediatizarea datelor precise de identificare și localizare a peșterilor din clasa A, care prin natura lor pot conduce la periclitatea patrimoniului speologic din această categorie.

Art.45. - (1) Academia Română are competența să elibereze autorizații pentru:

- a) activități științifice, de explorare, turism speologic specializat și de documentare în peșteri din clasa A;
- b) săpături, derocări și colectări din peșteri;
- c) amenajarea infrastructurii pentru turism sau orice altă formă de utilizare sau exploatare a resurselor peșterilor.

(2) Autorizația se eliberează pe baza unei cereri scrise, care va conține precizări privind scopul, mijloacele, durata, proporțiile, garanțiile acțiunii, și se va retrage în cazul în care condițiile stabilite la eliberarea ei nu au fost respectate.

Art.46. - (1) Fac parte din patrimoniul geologic tipurile de obiective care conservă eșantioane reprezentative din punct de vedere paleontologic, petrografic, mineralogic, structural, stratigrafic.

(2) Inventarierea, clasificarea, protecția și conservarea patrimoniului geologic, precum și elaborarea și controlul măsurilor de protecție și conservare a patrimoniului geologic, supravegherea și controlul ariilor protejate de interes geologic sunt în competența Academiei Române și a autorităților teritoriale pentru protecția mediului.

(3) Instituirea regimului special de protecție pentru ariile naturale protejate de interes geologic se face în conformitate cu prevederile art. 8.

Art.47. - Pentru evitarea efectelor negative asupra bunurilor patrimoniului geologic se interzic:

- a) distrugerea, perturbarea sau alterarea siturilor de conservare pentru obiective geologice;
- b) dislocarea, prelevarea rocilor, fosilelor, vegetației de pe aria unui sit de conservare, fără acordul celui care o administrează;
- c) intrarea în perimetrul protejat fără permisul de acces eliberat de cel care îl administrează;

d) schimbarea regimului juridic al unui sit sau a unui teren ce cuprinde un sit de conservare de interes geologic aflat în proprietate publică.

Art.48. - În cadrul şantierelor de exploatare managerii acestora vor desemna persoane de specialitate sau custozi, după caz, care să vegheze la protejarea bunurilor geologice din fronturile de lucru, asigurându-se astfel:

a) supravegherea permanentă a zonelor de extracţie şi conservarea materialului de provenienţă paleobiologică sau minerală;

b) avertizarea lucrătorilor asupra aspectelor ce privesc conservarea anumitor bunuri geologice ce pot fi ulterior înregistrate ca situri de conservare sau bunuri ale patrimoniului geologic;

c) conservarea perimetrelor care au sau pot dobândi regim de protecţie specială;

d) conservarea colecţiilor de bunuri geologice de provenienţă locală;

e) colaborarea cu conducerea şantierului şi cu autorităţile locale;

f) întocmirea de rapoarte periodice asupra activităţii de conservare, care se înaintează Academiei Române şi autorităţilor teritoriale pentru protecţia mediului.

Art.49. - (1) Florile de mină şi fosilele de plante şi animale vertebrate şi nevertebrate sunt considerate bunuri ale patrimoniului natural din momentul descoperirii lor.

(2) Comercializarea pe piaţa internă, intracomunitară şi exportul în orice scop al bunurilor prevăzute la alin. (1) se poate face numai cu acordul autorităţii competente pentru protecţia mediului, cu avizul prealabil al Academiei Române.

(3) Procedura de eliberare a acordului prevăzut la alin. (2) se stabileşte prin ordin al conducătorului autorităţii publice centrale pentru protecţia mediului, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă.

CAPITOLUL V

Organizarea și exercitarea controlului

Art.50. - (1) Controlul aplicării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență se exercită de către personalul cu atribuții de control din cadrul structurilor proprii ale:

- a) Gărzii Naționale de Mediu;
- b) Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate;
- c) autorității publice centrale și teritoriale pentru protecția mediului;
- d) structurilor de administrare și custozii ariilor naturale protejate;
- e) autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și structurilor teritoriale ale acesteia, pe domeniul lor de competență;
- f) Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, pe domeniul lor de competență în ceea ce privește activitățile de comerț cu specii de floră și faună sălbatică;
- g) Autorității Naționale a Vămilelor pentru operațiunile vamale;
- h) Administrația Rezervației Biosferei Delta Dunării, pentru Rezervația Biosferei Delta Dunării;
- i) altor autorități cu atribuții în domeniul protecției mediului.

(2) Controlul asupra respectării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență referitoare la ariile naturale protejate, declarate prin hotărâri ale consiliilor județene sau locale, se exercită și de personalul special împuternicit al acestora.

(3) Orice persoană fizică sau juridică are obligația să furnizeze informațiile și datele solicitate de autoritățile competente pentru protecția mediului și de administratorii ariilor naturale protejate, pentru îndeplinirea responsabilităților pe care le au potrivit dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență.

(4) În vederea realizării corespunzătoare a controlului în perimetrul și în vecinătatea ariilor naturale protejate, accesul personalului cu atribuții de control din cadrul structurilor proprii ale autorităților prevăzute la alin. (1) nu poate fi restricționat, indiferent de tipul de proprietate.

CAPITOLUL VI

Sanctiuni

Art.51. - Încălcarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență atrage răspunderea civilă, materială, contravențională sau penală, după caz.

Art.52. - (1) Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 1 an sau cu amendă penală de la 30000 lei la 60000 lei, săvârșirea următoarelor fapte:

a) scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol sau silvic de terenuri de pe raza ariei naturale protejate, cu excepția celor aflate în zonele de dezvoltare durabilă, pentru alte obiective decât cele prevăzute la art. 27 alin. (1);

b) scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol sau silvic de terenuri de pe raza ariei naturale protejate fără acordul administratorului sau, după caz, al custodelui, emis potrivit prevederilor art. 27 alin. (2);

c) desfășurarea de activități în perimetrele ariilor naturale protejate sau în vecinătatea acestora ce pot să genereze un impact negativ semnificativ asupra speciilor sălbatice și habitatelor naturale pentru care au fost desemnate, în lipsa actelor de reglementare specifice;

d) nerespectarea prevederilor art. 33 alin. (1) și (2);

e) vânărea speciilor de păsări prevăzute în anexa nr. 5 C în perioadele de reproducere și creștere a puilor;

f) vânărea speciilor de păsări migratoare prevăzute în anexa nr. 5 C în perioada lor de reproducere sau pe parcursul rutei de întoarcere spre zonele de cuibărit;

g) capturarea sau uciderea speciilor de faună sălbatică prevăzute în anexele nr. 5 A, 5 B, 5 C, 5 D și 5 E și pentru cazurile în care se aplică derogări, conform prevederilor art. 38, prelevarea, capturarea sau uciderea speciilor prevăzute în anexele nr. 4 A și 4 B cu metodele sau mijloacele prevăzute în anexa nr. 6.

h) capturarea sau uciderea speciilor sălbatice cu mijloace nelegale.

(2) Constatarea și cercetarea infracțiunilor se fac din oficiu, de către organele de urmărire penală, în condițiile prevăzute de Codul de procedură penală.

Art.53. - (1) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă contravențională de la 3000 lei la 6000 lei pentru persoane fizice și de la 25000 lei la 50000 lei pentru persoane juridice, următoarele fapte:

a) nerespectarea măsurilor de protecție, conservare și utilizare stabilite cu caracter provizoriu de autoritățile competente pentru protecția mediului;

b) îngrădirea accesului persoanelor autorizate spre intrările peșterilor;

c) neanunțarea descoperirii oricărei peșteri;

d) distrugerea sau degradarea marcajelor ori a panourilor indicatoare din exteriorul sau interiorul ariilor naturale protejate;

e) popularizarea, mediatizarea datelor precise de identificare și localizare a peșterilor din clasa A, care prin natura lor pot conduce la periclitatea patrimoniului speologic din această categorie;

f) intrarea în perimetrul protejat fără permisul de acces eliberat de administrator, respectiv custode;

g) nedesemnarea, în cadrul șantierelor de exploatare, a persoanelor de specialitate care să vegheze la protejarea bunurilor geologice din fronturile de lucru;

(2) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă contravențională de la 5000 lei la 10000 lei pentru persoane fizice și de la 30000 lei la 60000 lei pentru persoane juridice, următoarele fapte:

a) intervențiile pentru menținerea habitatelor în vederea protejării anumitor specii, grupuri de specii sau comunități biotice care constituie obiectul protecției în zonele tampon din parcurile naționale și parcurile naturale, fără aprobarea autorității publice centrale pentru protecția mediului, potrivit prevederilor art. 22 alin. (8) lit. e) și alin. (9) lit. e);

b) intervențiile în scopul reconstrucției ecologice a ecosistemelor naturale și al reabilitării unor ecosisteme necorespunzătoare sau degradate din zonele tampon din parcurile naționale și parcurile naturale, fără aprobarea autorității publice centrale pentru protecția mediului, potrivit prevederilor art. 22 alin. (8) lit. f) și alin. (9) lit. f);

c) acțiunile de înlăturare a efectelor unor calamități din zonele tampon din parcurile naționale și din parcurile naturale fără acordul administrației ariei naturale protejate, emis potrivit prevederilor art. 22 alin. (8) lit. g) și alin. (9) lit. g);

d) activitățile de protecție a pădurilor, acțiunile de prevenire a înmulțirii în masă a dăunătorilor forestieri care necesită evacuarea materialului lemnos din pădure în cantități care depășesc prevederile amenajamentelor din zonele tampon din parcurile naționale și parcurile naturale fără acordul administrației ariei naturale protejate, emis potrivit prevederilor art. 22 alin. (5) lit. h) și alin. (9) lit. h);

e) utilizarea unor resurse regenerabile, precum recoltarea de fructe de pădure, de ciuperci și de plante medicinale din zonele tampon din parcurile naționale și parcurile naturale fără acordul administratorului ariei naturale protejate, emis potrivit prevederilor art. 22 alin. (8) lit. i) și alin. (9) lit. i);

f) nerespectarea prevederilor art. 44 lit. a) - c);

g) nefurnizarea informațiilor și datelor solicitate de autoritățile competente pentru protecția mediului și de administratorii ariilor naturale protejate, pentru îndeplinirea responsabilităților pe care le au potrivit dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență;

h) interzicerea accesului personalului cu atribuții de control din cadrul structurilor proprii ale autorităților prevăzute la art. 50 alin. (1), în vederea realizării corespunzătoare a controlului în perimetrul și în vecinătatea ariilor naturale protejate;

i) nerespectarea prevederilor art. 16 lit. f), g) și h) din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 338/97/CE privind protecția speciilor de floră și faună sălbatică prin reglementarea comercializării acestora.

(3) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă contravențională de la 7500 lei la 15000 lei pentru persoane fizice și de la 50000 lei la 100000 lei pentru persoane juridice, următoarele fapte:

a) nerespectarea prevederilor art. 22 alin. (5);

b) intervențiile pentru menținerea habitatelor în vederea protejării anumitor specii, grupuri de specii sau comunități biotice care constituie obiectul protecției, fără respectarea prevederilor art. 22 alin. (6) lit. e);

c) intervențiile în scopul reconstrucției ecologice a ecosistemelor naturale și al reabilitării unor ecosisteme necorespunzătoare sau degradate, fără respectarea prevederilor art. 22 alin. (6) lit. f);

d) acțiunile de înlăturare a efectelor unor calamități, fără respectarea prevederilor art. 22 alin. (6) lit. g);

e) acțiunile de combatere a înmulțirii în masă a dăunătorilor forestieri care necesită evacuarea materialului lemnos din pădure, în cazul în care apar focare de înmulțire, fără respectarea prevederilor art. 22 alin. (6) lit. i);

e) nerespectarea prevederilor art. 23 alin. (1) și (2);

f) comercializarea, deținerea și/sau transportul în scopul comercializării, în stare vie sau moartă, a oricăror părți sau produse provenite de la speciile prevăzute în anexa nr. 5 E, fără autorizația specială emisă de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, potrivit prevederilor art. 33 alin. (6);

g) introducerea de specii sălbatice alohtone fără efectuarea unei evaluări a impactului acestei introduceri asupra speciilor de floră și faună indigene, potrivit prevederilor art. 34;

h) nerespectarea prevederilor art. 48

i) comercializarea pe piața internă, intracomunitară și exportul în orice scop al bunurilor prevăzute la art. 49 alin. (1) fără acordul autorității competente pentru protecția mediului,

j) încălcarea prevederilor art. 16 lit. a), b), e), i), j) și k) din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 338/97/CE privind protecția speciilor de floră și faună sălbatică prin reglementarea comercializării acestora.

(4) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alineatele (1) - (3) se fac de către personalul cu atribuții de control din cadrul autorităților prevăzute la art. 50 alin. (1) lit. a), b), d), e), f), h) și i) și (2), după caz.

(5) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de 48 de ore de la data încheierii procesului verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute în actul normativ, agentul constatatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul verbal de constatare și sancționare a contravențiilor.

Art.54. - Prevederile art. 53 referitoare la contravenții se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale și tranzitorii

Art.55. - Anexele nr. 1 - 8 fac parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență și se pot actualiza prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, cu avizul Academiei Române.

Art.56. - (1) Până la adoptarea hotărârii Guvernului privind aprobarea structurii organizatorice a Agenției Naționale pentru Aree Naturale Protejate, atribuțiile acestora prevăzute în prezenta ordonanță de urgență vor fi îndeplinite de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, în limita bugetului disponibil.

(2) Până la stabilirea și adoptarea planurilor de management în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență, se aplică planurile de management existente, zonele speciale de conservare corespunzând zonelor de protecție integrală din prezenta ordonanță de urgență.

Art.57. - Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă:

a) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 236/2000 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 462/2001, cu modificările și completările ulterioare;

b) art. 2 pct. 7, 36, 37, 62, 63, 64 și 65, art. 50, art. 51 alin. (4¹), (5) și (6), art. 96 alin. (1) pct. 24, art. 103 din Ordonanța de urgență nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006;

Prezenta ordonanță de urgență transpune:

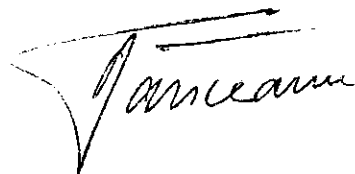
a) **Directiva Consiliului 79/409/CEE din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice**, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L103/25.04.1979, **amendată de: Directiva Consiliului 81/854/CEE din 19.10.1981**, pentru adaptarea Directivei 79/409/CEE ca urmare a aderării Greciei, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L319/07.11.1981, **Directiva Comisiei 85/411/CEE din 25.07.1985**, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L233/30.08.1985, **Directiva Consiliului 86/122/CEE din 8.04.1986** pentru adaptarea Directivei 79/409/CEE ca urmare a aderării Spaniei și Portugaliei, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L100/16.04.1986, **Directiva Comisiei 91/244/CEE din 6.03.1991**, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L115/08.05.1991, **Directiva Consiliului 94/24/CE din 8.06.1994** pentru amendarea Anexei 2 a Directivei 79/409/CEE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L164/30.06.1994, **Directiva Comisiei 97/49/CE din 29.07.1997**, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L223/13.08.1997, **Regulamentul Consiliului (CE) nr. 807/2003 din 14.04.2003** pentru adaptarea la Decizia Consiliului 1999/468/CE a prevederilor referitoare la comitetele care asistă Comisia în exercitarea prerogativelor sale, descrise în instrumentele Consiliului adoptate prin procedura de consultare (unanimitate), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L22/16.05.2003, **Actul de Aderare al Greciei**, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L291/19.11.1979, **Actul de aderare al Spaniei și Portugaliei**, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L302/15.11.1985, **Actul de Aderare al Austriei, Suediei și Finlandei**, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. C241/29.08.1994 (așa cum a fost adaptat de Decizia Consiliului 91/1/EC, Euratom, ECSC, JOCE nr. L1/01.01.1995) și de **Actul referitor la condițiile aderării pentru Republica Cehă, Republica Estonă, Republica Cipru, Republica Letonă, Republica Lituaniană, Republica Ungară, Republica Malta, Republica Polonă, Republica Slovenia și Republica Slovacă** și adaptările Tratatelor de fondare ale Uniunii Europene, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 236/23.09.2003;

b) **Directiva Consiliului 92/43/CEE din 21.05.1992 privind conservarea habitatelor naturale și a faunei și florei sălbatice**, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L206/22.07.1992, amendată de: **Directiva Consiliului 97/62/CE din 27.10.1997 pentru adaptarea la progresul tehnic și științific al Directivei 92/43/CEE**, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L305/08.11.1997, **Regulamentul Parlamentului European și a Consiliului (CE) nr. 1882/2003** pentru adaptarea la Decizia Consiliului nr. 1999/468/CE a prevederilor referitoare la comitetele care asistă Comisia în exercitarea prerogativelor descrise în instrumentele care fac subiectul procedurii la care face referire Art. 251 al Tratatului CE, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. 284/31.10.2003, **Actul de Aderare al Austriei, Suediei și Finlandei**, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. C 241/29.08.1994 (așa cum a fost adaptat de Decizia Consiliului 91/1/EC, Euratom, ECSC, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L1/01.01.1995) și de **Actul referitor la condițiile aderării pentru Republica Cehă, Republica Estonă, Republica Cipru, Republica Letonă, Republica Lituaniană, Republica Ungară, Republica Malta, Republica Polonă, Republica Slovenia și Republica Slovacă** și adaptările Tratatelor de fondare ale Uniunii Europene, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 236/23.09.2003 și

c) **Directiva Consiliului nr. 2006/105/EEC din 20 noiembrie 2006 privind adaptarea Directivelor 73/239/CEE, 74/557/CEE și 2002/83/CE din domeniul mediului, ca urmare a aderării Bulgariei și României**, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 363 din 20.12.2006, amendată de **Corigendumul Directivei Consiliului 2006/105/EEC din 20 noiembrie 2006 pentru adaptarea Directivelor 73/239/CEE, 74/557/CEE și 2002/83/CE din domeniul mediului, ca urmare a aderării Bulgariei și României**, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L

80 din 21.03.2007.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrașemnează:

Ministrul mediului și dezvoltării durabile

Attila Korodi

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale

Decăbal Traian Remeș

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor

László Borbély

Ministrul internelor și reformei administrației

Cristian David

Ministrul transporturilor

Ludovic Orban

Departamentul pentru Afaceri Europene

Secretar de stat

Adrian Ciocănea

Ministrul economiei și finanțelor

Varujan Vosganian

București 20.06.2007
Nr. 57